

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 191. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401975728/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Side 22, Linie 20—21.

»Men naar jeg ikke meer seer denne Verdens Dag,
Skal Skiebuen med sit Hæl vel gøre mig en Smag.«

Ordet Smag i den her brugte Betydning er ubrugeligt og ukendt i Norge (J. Aasen): formodentlig er det et Clipse Ord fra Wessels Omgangskreds. — I det Gyldendalske Optryk af Kjærlighed uden Stromper læses: en Sag, og den første Udgave af Wessels Skrifter 1787, der har lagt dette kuffulde Optryk til Grund, aftrykker ogsaa denne Feil — hvorefter alle Udgaver af Wessel, ene med Udagelse af P. L. Møllers, have beholdt Ordet Sag, der i nærværende Forbindelse hverken er dansk eller giver nogenomhelst Mening.

Side 25, Linie 25—27.

»Men Skrædder meer end Helt, det viser noksom Huden.

Saa lange som han har en Skrædder-Plat paa den,

Jeg Helten mindre seer i ham end Skrædderen.«

En let Hentydning til den endnu hos Almuen almindelige Beskyldning mod Skræddere, at de lide af Udset, hvilken Sygdom derfor ogsaa kaldes Skrædder-Liberi (Schneiderkrankheit); »Slig Kræbse-Hud har Navn af Skrædder-Liberies, Holberg mindre poet. Skrifter 1746 Side 61).

Side 27, Linie 28—29.

»Saa blev det Sandhed dog, som i et Ordsprog staaer,

At efter Regn og Slud man blide Soelskin faaer.«

Det bekjendte Ordsprog lyder: Der kommer Regn efter Solskin, og Solskin efter Mulin (P. Syv, Ordsprog, I, 114).

Side 29, Linie 39 fg.

»Saa Horne-Svaermen i en Skole etc.«

Reminiscens af Boileaus Lutrin (tredje Sang, Vers 85 figg.):

Ainsi lorsqu'un coin, qui leur tient lieu d'asyle,

D'écoliers libertins une troupe indocile,

Loin des yeux d'un préfet au travail assidu,

Va tenir quelquefois un breton défendu:

Si du vaillant Argus la figure effrayante

Dans l'ardeur du plaisir à leurs yeux se présente,

Le jeu cesse à l'instant, l'asyle est déserté,

Et tout fuit à grands pas le tyran redouté.

Side 35, Linie 26

»Aa! bitter knop! Han døer! Han Hierte har i Brøstet!»

Ved en overseet Trykfeil staaer her i Digterens egen Udgave det uønskte: Han Hiertet har i Brøstet, hvilken Feil dog allerede Udgaven af 1787 har rettet. Det haddes herefter i Rabbecks, Seidelins og andre Udgaver retteligen: Han Hierte har i Brøstet, indtil A. E. Boye, der med saa stor Vilkaarlighed heelt igjennem har omgjort Wessels Text, her pludseligt faaer det indfald at gjenindføre den gamle Trykfeil, hvorefter det i begge hans Udgaver, samt i Udgaven, af 1861, igjen hedder: Han Hierte har i Brøstet (!). Endog P. L. Møller følger her tankeløs efter A. E. Boye!

Side 36, Linie 1.

»For Mene, hielp mig lidt, Du kan jo Emmolletten.«

Emolet, den lille Multiplicationstabel, er endnu et temmelig almindeligt Ord i det norske Bysprog, meest dog i Skolesproget, og forekommer ofte hos norske Forfattere. Ordet er sammensat med det plattyske Maal, Garg, der i det